

Glückstadt vistnok var en af Anførerne for. Jeg synes, det skal nævnes ved denne Lejlighed, fordi det ikke er saa tidt, at man ser Mænd i saa fremragende Stillinger sætte disse Stillinger ind, fordi de ikke vil være med i det, der foregaar. De mente, det vilde være i højeste Grad skæbnesvangert, og det har det jo ogsaa vist sig at være.“

Her fremhæver Partiet Venstres Formand og Ordfører Direktør Cold og hans Kollega Direktør Høst som Modsætning til Etatsraad Glückstadt og hans og hans Venners Spekulationer. Nu er det blevet oplyst — og derfor har denne Oplysningskampagne været saa berettiget og saa nødvendig —, at Direktør Cold sad som Medlem i et Spekulationskonsortium sammen med selve Direktør Glückstadt og spekulerede i stor Stil og tjente en Formue derpaa og dermed var med til hele den vilde Spekulation, som medførte Landmandsbankens Sammenbrud. Jeg spørger den højtærede Forsvarsminister: Vil han i dette Øjeblik med god Samvittighed være i Stand til at gentage sine Ord fra den 19. September? Han tier, og jeg tror heller ikke, at han kunde gentage dem med god Samvittighed.

Formanden: Den højtærede Minister har ikke Ret til at svare.

Borghjerg: Der svares stadig! Jeg mindes, at Formanden somme Tider har spurgt mig nede i Salen, og jeg har altsaa været nødt til at svare.

Formanden: Jeg har spurgt det ærede Medlem, om han vilde have Ordet for at tale.

Borghjerg: Jeg husker, at Formanden en Gang har spurgt mig, da jeg sad nede paa min Plads, om en Ting, og jeg svarede.

Men selvfølgelig er den højtærede Forsvarsminister ikke i Stand til at gentage disse Ord, ellers kan han jo prøve derpaa under Debattens Fortsættelse. Og naar han ikke længere er i Stand dertil, har han derved indrømmet og bekendt, at den Virksomhed, der er ført fra vor Side for at stille alle disse Sager i den rigtige Belysning, har været baade berettiget og nødvendig.

Da saa Direktør Cold blev udnævnt til Udenrigsminister, blev han omtalt og i højeste Grad rost blandt andet af Partiet Venstres Hovedorgan „København“, der skrev en Artikel, som det nu ogsaa er

værd at faa frisket op. Denne Artikel begynder med at nævne, at allerede i 1906 havde Vilhelm Lassen faaet Øje paa Direktør Colds store Evner og udnævnt Cold til Guvernør, og allerede fra denne Tid stammer Direktør Colds Forbindelse med Venstre, et ganske ejendommeligt Vidnesbyrd om en Ting, der, maa jeg sige det i Forbigaaende, er en af Svaghederne i Bondevenstre, i Bondestandens Parti, jeg beklager denne Svagheit, denne ganske mærkværdige parvenuagtige Lyst til at skilte med fine og fornemme Navne, en Lyst, som ogsaa er en af den nuværende Statsministers store Svagheder, og som har voldt saa mange politiske Ulykker. Naar denne Mand skulde danne Ministerium, vilde han altid have nogle Medlemmer af de ansete Mænds Fagforening, nogle fine og fornemme Mennesker, nogle rige Mænd, nogle, der paa anden Maade gav Anseelse, i Stedet for at tage dem af de Mænd i hans Parti, i hans Klasse, der dannede Grundlaget for hele Venstres Virksomhed, og som var skolet i det offentlige Liv og havde aflagt Vidnesbyrd om, at de duede som Politikere. Jeg kunde nævne adskillige Navne baade i det første Neergaardske Ministerium og i det sidste. Vi har for nylig haft Eksempler paa, hvordan et saadant Navn, der er taget med for at pynte paa det hele, til Slut alt andet end pyntede og derfor maatte forsvinde. Saaledes tog han ogsaa Direktør Cold med, han skulde pynte, det var en hovedrig Mand, en fin Mand: han havde ikke den Gang meget med Venstre at gøre, men Bladet „København“ skrev, at han havde det med Venstre at gøre; at Vilhelm Lassen i 1906 havde udnævnt ham til Guvernør i Vestindien, og derved kom Cold i Forbindelse med Venstre.

„Senere blev han Direktør“ — det er altsaa det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, der skriver dette eller i hvert Tilfælde har Ansvaret derfor — „senere blev han Direktør for Det forenede Dampskibsselskab, der under hans Ledelse opnaaede en Anseelse og en økonomisk Opblomstring, som paa Børsen vilde have sikret det en Plads mellem vore guldrandede Papirer, om ikke de fra Landmandsbanken udgaaede Børstransaktioner havde grebet forstyrrende ind. Det er kendt, at Hr. Cold satte sin Direktørstilling ind paa at hindre Udbetalingen af „Det forenedes“ opsparede Kapital til Aktionærerne. Den Gang var Hr. Glückstadt den stærkeste, og Cold gik. Naar han nu indtager Pladsen som Udenrigsminister i det Kabinet, hvis Opgave